

Het Verlies van Viviane

Avant Première op 18 april 2008 in de Aula, Volderstraat 9, 9000 Gent

Informatie: <http://www.hetverliesvanviviane.be/>

Het is de meesten van ons niet onbekend, dat de vrouwen om één of andere duistere reden nog altijd de levensechte eigenaars zijn van een resem “miseries” die bij hun mannelijke wederhelft totaal afwezig zijn of in mindere mate hun levenskwaliteit beïnvloeden.

Hoe duur is het niet om een vrouw te zijn? Ongeveer 10 jaar nadat ze zindelijk worden, moeten ze zich maandelijks opnieuw in pampers wikkelen, en ongeveer 10% van deze vrouwen zou na de bevalling zelfs dagelijks pampers moeten dragen! Terecht vraagt de actrice KARIN JACOBS, die de monoloog *Het Verlies van Vivianne* vertolkt, zich af of er vrouwelijke politici zijn die met een pamber rondlopen. En hoe zit het met het koningshuis? Welke van de vier moeders, Paola, Astrid, Mathilde en Claire dragen een pamber tussen hun Koninklijke billen? En wie had gedacht dat plassende dames het hoofd van sommige mannen op hol zou brengen, zal er anders over denken na deze monoloog.

Dat de historische én universele verschillen en ongelijkheden tussen de seksen een oneindige inspiratiebron vormen voor véél schrijvers, poëten, cineasten, artiesten, etc. valt hier niet te betwijfelen. Maar wie van die artiesten, cineasten, schrijvers en poëten heeft er bij stilgestaan dat er ook iets te vertellen valt over de ongelijkheid tussen de vrouwelijke en mannelijke medemensen die vaker dan 8 keer per dag een toilet moeten bezoeken voor een nietig plasje. Heeft er ooit iemand iets gemaakt en/of geschreven over volwassen vrouwen en mannen die in hun broekje doen wanneer ze moeten lachen, hoesten of niezen?

De auteur–regisseur ROBIN DAVID, de auteur van de taboedoorbrekende monoloog *Het Verlies van Viviane*, heeft op vraag van de vzw's UROBEL en PIRUS even bij dat probleem stil gestaan. Met dit stuk bewijst hij nog eens dat hij een neus heeft om een controversieel thema zoals dit op een luchtige, humoristische én tegelijk kritische manier naar het publiek over te brengen. Dit stuk monoloog is een aanrader omdat het één van de taboe onderwerpen, namelijk ongewild/ongewenst wateren, op een speelse manier onder de aandacht van het publiek brengt. Sterker nog, de monoloog onthult op een milde wijze hoe groot het verschil is tussen probleemeigenaars van de beide seksen. Hoewel niet expliciet laat de monoloog zien hoe de economie draait op de rug van deze patiënten. Als toeschouwer zult u onmiddellijk merken hoe snel het ongewild verliezen van enkele druppels urine zich ontpopt tot het verlies van levenskwaliteit van de patiënten die kampen met dat probleem. Deze monoloog is een gewaagde voorstelling, al mocht het nog gedurfd zijn, over een alledaags probleem waarmee één op de tien Belgen kampt.

Deze monoloog zal na de Avant Première van vrijdag 18 maart 2008 aangeboden worden aan lokale socio-culturele verenigingen die de monoloog willen programmeren op hun lokale kalenders.